

в Інтернеті тощо), щоб досягти своєї мети. Кіберсталінг можна вважати набагато більш серйозною проблемою, оскільки він включає злочинні наміри, починаючи від помилкових звинувачень і наклепів в сексуальних домаганнях навіть до підбурювання домагання по відношенню до жертви. У більшості випадків фізичні переслідування та подібні дії у цифровому середовищі можуть бути взаємопов'язаними, що робить їх ще більш загрозливим.

Отже, що робити, якщо хтось став жертвою кіберстакера? Хоча це вже може бути запізно, жертва повинна переконатися, що будь-яка інша особиста інформація не потрапить до рук злочинця, заблокувавши свої особисті акаунти, повідомивши платформу, на якій відбувається цькування, про сталкера, користуючись послугами VPN тощо. Але чи може закон допомогти їм і захистити? Оскільки кіберстакінг – форма психологічного насильства, до електронних комунікацій можуть застосовуватися закони, що регулюють такі види правопорушень як домагання та наклеп. Однак ця практика часто є проблематичною, оскільки дії в кіберпросторі відрізняються від реальних ситуацій. У той час, коли деякі країни застосовують старіші закони, в інших прийнято конкретні закони про кіберсталкінг. Ці закони є відносно новими і зазвичай ще існує можливість їх удосконалення. Наприклад, у 2018 році парламент Австралії прийняв закон, який регулює обмін інтимними зображеннями в Інтернеті, що може відбуватися, коли людина піддається кібер-переслідуванню. Крім того, у Сполучених Штатах людина, яка зазнала сталкінг в Інтернеті, може звернутися з заявою про видачу обмежувального припису проти особи, яка переслідує її. Безперечно, будь-яке насильство над особистістю, що завдало значної шкоди людині, її фізичному або психічному здоров'ю, а тим більше, якщо спричинило смерть, вважається тяжким злочином.

Науковий керівник О. О. Бондаренко

УДК 341.9

ЯНА ОЛЕКСАНДРІВНА ЧЕРНЕНКО

*Сумська філія Харківського національного університету
внутрішніх справ*

ПРОЕКТ CHILD FRIENDLY SPACES: ПРАКТИКА УСПІШНОГО ПОПЕРЕДЖЕННЯ НАСИЛЬСТВА ТА ЖОРСТОКОГО ВІДНОШЕННЯ ЩОДО ДІТЕЙ

Певний позитивний досвід стосовно попередження насилля по відношенню до дітей існує в багатьох країнах, зокрема і в країнах Азії.

Так, наприклад, в Непалі існує проект Child friendly spaces. Він ініційований та здійснюється успішно організацією Aawaaj, що керує центрами з прийому дітей в певних регіонах країни. Такі центри надають допомогу в психологічному, фізичному та емоційному розвитку дітей з неблагополучних соціальних шарів.

У цьому просторі діти відчують себе в безпеці, до них добре ставляться, і вони мають можливість поділитися своїми проблемами. Кожен день діти проводять тут по дві години. Перша година присвячена навчанню та виконанню шкільних завдань, друга - іграм, знайомству з культурою і поезією, участі у вікторинах та обговорення особистої гігієни, прав дитини, насильства і захисту від жорстокого поводження. Мова йде також про те як повідомити про порушення, проводяться сумісні обговорення з батьками та сім'ями щодо способів укріплення моральної стійкості як в школах, так і вдома.

Функціонування таких просторів сприяло кращому розумінню громадянами прецедентів насильства. Батьки і члени спільнот обізнані про випадки сексуального насильства і дитячої експлуатації, а також про злочини, пов'язані з сексуальною дискримінацією. Проект Child Friendly Spaces сприяв позитивному настрою суспільства по відношенню до дітей, а також розвитку механізмів оповіщення та підтримки у випадках насильства в спільнотах.

Науковий керівник Ю.І. Самойлова (Сумська філія Харківського національного університету внутрішніх справ)

УДК 343.9:343.226

МАКС ЧУРБАКОВ

Коледж Бороу Манхеттен, Нью-Йорк, США

ЗАПОБІГАННЯ НАСИЛЬСТВУ В СТОЛИЦЯХ ТА ВЕЛИКИХ МІСТАХ

Через велику кількість населення та значну територію, столиці більш потерпають від злочинності, і цей факт ускладнює запобіжні заходи. Як департамент поліції Нью-Йорка протидіє злочинності? Цей департамент є найбільшим в США, і до його складу входять близько 36000 поліцейських та 20000 цивільних осіб, які виконують різні функції з забезпечення громадської безпеки та охорони порядку. Ці цифри можуть здаватися приголомшливими у порівнянні з чисельністю поліцейських у менших містах, регіонах та навіть в інших країнах. Але 56000 поліцейських повинні здійснювати охорону громадського порядку в столиці, де мешкають 8,5 мільйонів осіб; співвідношення